

Indiase neushoorns met uitsterven bedreigd

(Van onze correspondent)

LONDEN, woensdag — Enige tijd geleden werd het Wereldcongres voor Natuurbehoud, dat in Athene werd gehouden, opgeschrikt door een bericht uit Katmandoe dat op ongeveer 35 stuks na alle omstreeks 400 nog in Nepal levende éénhoornige Indiase neushoorns door stropers waren gedood. Dit bericht bleek gelukkig overdreven. Naar schatting leven in Nepal nog ongeveer 300 van deze neushoorns — de grootste van de soort — in het wild. Maar hun bestaan wordt wel ernstig bedreigd, omdat hun aantal, zowel als het domein, waarop ze zijn aangewezen, afneemt. Ze zijn reeds veel schuwer geworden en vertonen zich hoofdzakelijk des nachts. Wanneer geen maatregelen worden getroffen zou het best kunnen zijn dat dit reeds zo zeldzaam geworden dier binnen tien jaar ook in Nepal zal zijn uitgestorven.

Een onderafdeling van de Internationale Vereniging voor Natuurbehoud heeft naar aanleiding van deze kwestie aan de heer E. P. Gee, die het meest afweet van de grote Indiase rhinoceros, verzocht een rapport over de situatie uit te brengen. Dat heeft hij gedaan en hieruit blijkt dat in India (waar de neushoorn in het wild niet meer voorkomt) nog ongeveer 350 van deze dieren in reservaten in Assam leven en vijftig in Bengalen. Ze worden daar zorgvuldig beschermd door het Indiase gouvernement. De resterende 300 in Nepal worden echter ernstig bedreigd.

De neushoorn komt in Nepal nog voor in een uitgestrekt dal aan de voet van het Himalaja-gebergte, temidden van een subtropische vegetatie en dammarbossen. Lange jaren was dit gebied verboden terrein voor iedereen, behalve voor de heersers van Nepal en hun jagersgasten. Vermoedelijk heeft voor 1941 nog nooit een blanke dit gebied betreden. Bovendien hielden de malariamuskieten mensen, die er zich zouden willen vestigen — wettig of onwettig — wel tegen.

De situatie is echter veranderd. Sedert 1951 heeft de democratie de neushoorn beroofd van zijn vroegere privilege alleen door blauw bloed te mogen worden doodgeschoten, en grote groepen kolonisten zijn de Rapti Vallei binnengestroomd, welks graslanden zich uitstekend voor de landbouw lenen. Er zijn al zo'n 12000 mensen het gebied binnengetrokken en men verwacht, dat ze door het dubbele aantal in de naaste toekomst gevolgd zullen worden. Maar op die manier wordt het terrein, waarop de neushoorns voor hun voortbestaan zijn aangewezen steeds kleiner.

Volgens het rapport zijn in 1958 op z'n minst 60 dieren door stropers neergelegd. Het gaat daarbij voornamelijk om de hoorns, die sinds overoude tijden in Azië zeer in trek zijn en vooral door de Chinezen met grof geld betaald worden, omdat er niet alleen medicijnen, maar ook minnedranken van worden bereid. Ondanks het marxistische puritanisme is ook het huidige China nog een grif afnemer van de hoorns.

Intussen is ook in Nepal, gelijk in Afrika, niet de stroper het grote gevaar voor het zeldzamer wordende grof wild maar de vreedzame landbouwer, die het ongerepte land in kultuur brengt. Het is van het grootste belang dat in alle onderontwikkelde gebieden van te voren naar een evenwicht wordt gezocht tussen de dringende economische belangen van de groeiende bevolking en de wetenschappelijke en kulturele noodzaak om van de grote dieren, die in de wereld van vandaag nog kans hebben gezien voort te bestaan, een redelijk aantal in stand te houden.

Wat Nepal betreft zou men volgens het rapport van de heer Gee al vast kunnen beginnen gebieden als reservaten aan te wijzen, maar die dan ook streng te bewaken. Voorts zou men de bevolking kunnen wijzen op het toeristisch belang van de aanwezigheid van een zeldzame diersoort, terwijl men haar door voorlichting de gedachte zou kunnen bijbrengen, dat het van betekenis is voor een volk om dat deel van de wereld der wilde dieren, dat aan zijn gebied is toevertrouwd, te laten voortbestaan.